

Aborcja według św. Augustyna

Autor tekstu: **Agnieszka Zakrzewicz**

„Skrobanka” to praktyka stara jak świat. To także jedno z najstarszych tabu społecznych. Choć istnieje bardzo mało publikacji na temat historii aborcji, metod jakimi była ona przeprowadzana na przestrzeni wieków oraz stosunku społecznego do przerywania ciąży w różnych kulturach oraz odmiennych systemach wyznaniowych - to należy uświadomić sobie, że aborcja istniała zawsze i będzie istnieć, nawet jeżeli zabroni się jej konstytucjonalnie we współczesnej Polsce.

Mimo to, że aktualnie wszystkie konstytucje krajów demokratycznych gwarantują kobiecie prawo do ochrony własnego zdrowia i życia — a przez to, do decydowania o swoim ciele — **legalizacja aborcji jest zjawiskiem stosunkowo nowym, bo dopiero w XIX wieku (po tym jak kobiety otrzymały wreszcie prawa obywatelskie), przyjęto i upowszechniono stanowisko, że to państwo musi gwarantować każdej kobiecie prawo do bezpiecznego usunięcia niechcianej ciąży i do zrobienia tego w szpitalach publicznych.** Wpłynęło na to przekonanie, że zjawiska aborcji nie da się zlikwidować, a wszelkie zakazy prowadzą tylko do wykonywania zabiegów nielegalnych i przez to niebezpiecznych dla kobiet. Nowoczesne demokracje przyjęły w XX wieku zasadę, że życie kobiety jako pełnoprawnego obywatela państwa jest ważniejsze od życia jej nienarodzonego dziecka i musi być to gwarantowane konstytucyjnie.

Choć bardzo mało się o tym pisze i mówi, Kościół kat. w pierwszych wiekach swojego istnienia wcale nie zakazywał aborcji. W czasach św. Augustyna (354-430n.e.) biskupi zezwalali na aborcję do 3 miesiąca. Tomasz z Akwinu (1225 — 1274 n.e.), uważał, że płód w łonie kobiety staje się człowiekiem dopiero po 40 dniach (w przypadku płodu rodzaju męskiego) i po 80 dniach (w przypadku płodu rodzaju żeńskiego), i twierdził, że tylko człowiek ma duszę, a płód jej mieć nie może. „Spędzaniem” niechcianych ciąży przez wieki zajmowały się znachorki, uznawane często za czarownice. Pierwsze udane cięcia cesarskie na żywej kobiecie wiąże się z osobą Jakuba Nufera ze Szwajcarii, który przeprowadził ten zabieg w 1500 roku.

Władza ziemską Kościoła kat. od wieków opiera się na systemie feudalnym, w którym liczy się liczbę wiernych, a więc liczbę poddanych dusz. Po okresie kontrreformacji, płód stał się głównym przedmiotem zainteresowania Kościoła kat., ponieważ został uznany za „osobę, której duszę należy ratować poprzez chrzest”. Życie kobiety, która została już ochrzczona (a więc jej dusza została zbawiona), stało się rzeczą drugorzędą. Lekarze, zgodnie z etyką chrześcijańską, wybierali życie potomka, nad życie matki i bardzo niechętnie stosowali cięcia cesarskie, co wiązało się z długimi, bolesnymi porodami, podczas których wiele kobiet umierało. W XIX wieku, wraz z rozwojem nauki, ugruntowały się nowe pozycje etyczne Kościoła kat., który zaczął utrzymywać, że niezależnie od rodzaju — płód ma duszę.

Jednak dopiero w XX wieku, za pontyfikatu Jana Pawła II, Kościół kat. rozpoczął krucjaty antyaborcyjne, bo życie płodu stało się święte. W 1995 roku, w swojej encyklice „Evangelium Vitae” poprzedni papież napisał, że nikt nie ma prawa do zabijania niewinnego człowieka, nawet pod postacią embrionu, czy płodu. Porównał też aborcję do ludobójstwa o wymiarze holocaustu, na co Żydzi i laicy się bardzo oburzyli. Za jego długiego pontyfikatu powstały ruchy i lobby antyaborcyjne we wszystkich krajach świata. W USA i w Irlandii, fanatyzm antyaborcyjny posunął się tak daleko, że do akcji wkroczyły bojówki antyaborcyjne dokonujące morderstw na lekarzach praktykujących zabiegi oraz zamachy bombowe na szpitale — wszystko w imię ochrony świętego życia nienarodzonego. Podłożem ideologicznym integralizmu katolickiego jest zrównanie aborcji z zabójstwem.

Fanatyzm aborcyjny

W 1991 roku, we włoskim miasteczku Aquila, powstała Biała Armia — ruch antyaborcyjny założony przez brata Giovanniego Antonucci, który z błogosławieństwem burmistrza miasteczka odprawiał pogrzeby płodów wyniesionych z miejskiego szpitala na cmentarzu komunalnym. W szybkim czasie powstał w Aquila pomnik ku czci dzieci nienarodzonych, który stał się symbolem włoskich antyabortystów. Biała Armia zaczęła organizować także spotkania kółek różańcowych małych dzieci modlących się za dzieci nienarodzone. Moda na makabryczne pogrzeby płodów w białych trumienkach, często z udziałem kolejnych małych dzieci, stała się

we Włoszech na tyle popularna, że w 1997 roku prezydent Nowary autoryzował oficjalnie jeden pogrzeb na miesiąc.

Włoscy antyaborcyści powzięli także czynne akcje przeciwko zabiegom usuwania ciąży. Jednym z pierwszych zwycięstw było wywarcie presji na sędzim, który w 1999 r. odwołał autoryzację aborcji, w przypadku 13-letniej, niedorozwiniętej dziewczynki, zgwałconej przez ojca.

W tym samym roku, tuż po Bożym Narodzeniu, dwóch księży wdarło się do szpitala San Camillo w Rzymie i próbowali zapobiec siłą zabiegowi aborcyjnemu wykonywanemu zgodnie z prawem i autoryzacją sędziego w przypadku kolejnej, zgwałconej trzynastolatki. Księża zostali oddaleni przez policję. 7 lutego 2000 r., watykański dziennik Osservatore Romano, zaapelował o przerwanie aborcji na okres Roku Świętego. W kwietniu, jedna z nauczycielek religii w Bolzano przyniosła na lekcję plastikowe płody i kazała uczennicom złożyć przysięgę, że będą dziewicami. Burmistrzowie wielu miasteczek chcieli wystawiać pomniki dzieciom nienarodzonym.

W maju 2000 roku, do siedziby Białej Armii w Aquila wkroczyła włoska policja. Ksiądz Antonucci został oskarżony o defraudację kilku miliardów lirów, a także o przestępstwa seksualne w stosunku do niektórych parafianek, które były przetrzymywane na plebanii i gwałcone. Ruch antyaborcyjny został oficjalnie ekskomunikowany przez Święte Oficjum, którego szefem był wtedy kardynał Józef Ratzinger — czyli aktualny papież Benedykt XVI. Pomocnicy księdza Antonucciego — brat kapucyn Andrea D'Ascanio oraz sekretarka Maria Teresa D'Abenante uciekli z Włoch do Polski, gdzie schronienia udzielił im biskup drohiczyński. Pomimo zakazu kardynała Ratzingera, brat kapucyn Andrea D'Ascanio został wyświęcony w Polsce na księdza, co dało możliwość Białej Armii przekształcić się w zakon. Istnieją przypuszczenia, że przetrwanie i rozkwit Białej Armii, która została ekskomunikowana przez Biuro do Spraw Kongregacji Wiary oraz była ścigana przez włoską policję, nastąpił dzięki wsparciu polskiego Radia Maryja, być może z pieniędzy zbieranych na ratowanie Stoczni.

Pomimo wielkiego skandalu wokół Białej Armii, który wybuchł we Włoszech i ostudził zupełnie zapał do krucjat antyabortystycznych, w 2001 r., Watykan był sponsorem apelu młodego, niezrównoważonego chłopaka, o to by jego nieletnia dziewczyna nie usuwała ciąży. Od kiedy w Stanach Zjednoczonych wybuchł skandal księży pedofilów, w cieniu Watykanu bardzo niechętnie organizuje się akcje antyaborcyjne z udziałem dzieci.

Fanatyzm Watykanu, chcący narzucić swoją wizję rzeczywistości także laickiej części społeczeństwa wszystkich katolickich państw, staje się coraz bardziej opresywny. W lutym 2003 roku, w Nikaragui, zgwałcona dziewczynka w wieku 9 lat (!!!), musiała zostać poddana potajemnie zabiegowi usunięcia ciąży, ponieważ kardynał Miguel Obando y Bravo zdecydował, że musi ona urodzić, aby być świadectwem życia i ekskomunikował wszystkich lekarzy abortystów.

W 2006 roku stał się głośny kolejny przypadek 11-letniej dziewczynki, która została poddana aborcji po gwałcie, zgodnie z decyzją sądu — tym razem w Kolumbii. Lekarze abortyści zostali potępieni przez kardynała Alfonso Lopeza Trujillo, który przypomniał, że art. 1398 Kodeksu kanonicznego stanowi, że osoba, która dokonuje aborcji lub pomaga w niej jest automatycznie ekskomunikowana przez Kościół kat.

Ostatnia wizyta papieża Benedykta XVI w Brazylii, mająca jasny cel polityczny przeciwstawienia się próbie liberalizacji aborcji — świadczy najlepiej o tym, że Watykan prowadzi ofensywę ideologiczną w wielu krajach świata.

*

Na podstawie informacji opublikowanych w biuletynie UAAR (włoska Unia Ateistów Agnostyków Racjonalistów).

Agnieszka Zakrzewicz

Dziennikarka i krytyk sztuki. W Polsce pisze m.in. dla "Polityki", "Przeglądu", "Trybuny", "Art&Business", "Nie", "Faktów i Mitów". Od 1994 r. mieszka w Rzymie. Prowadzi serwis [Bez Granic](#).

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 17-05-2007)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5380>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl